

Sygn. akt IV CSK 260/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko [...] "A." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 3600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych)
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Nie można uznać za wykazanie wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego przedstawienia na s. 2 - 4 skargi trzech rozbudowanych pytań zmierzających do uzyskania wykładni art. 479 k.c., które to pytania są powieleniem uzasadnienia zarzutów sformułowanych w ramach podstawy kasacyjnej. Ponadto, sam skarżący na s. 3-4 udziela odpowiedzi na postawione pytania, czym neguje istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).